

Missions marka

MELDINGSBLAD FOR MISJONSHØGSKOLEN

Nr. 5 / 2011

Når Gud snakker norsk – Bibelen 2011

– Det er ansvarfullt å omsetja Bibelen!

Sang Moses?

mhs
MISJONSHØGSKOLEN

Når Gud snakker norsk – Bibelen 2011

Denne måneden lanseres den nye Bibelen. Hendelsen har vært kommentert i mange aviser, og vitner om at samfunnet fortsatt oppfatter betydningen av det omfattende arbeidet som utallige mennesker og komitéer har lagt ned siden den forrige bibelutgaven (1978/85). Men kanskje Bibelen i dag fremstår som interessant mer fordi den er ukjent enn fordi den er kjent?

Morgenbladet viet lanseringen av den nye Bibelen noe spalteplass i midten av september. Avisen beskriver det kreative rommet som oppstår mellom språkkyndige, teologer og utvalgte norske forfattere som har deltatt i oversettelsesarbeidet. Her har alt fra våre egne bibelforskere som førsteamanuensis Marta Høyland Lavik og professor Magnar Kartveit, til Karl Ove Knausgård, Paal-Helge Haugen og Inger Elisabeth Hansen deltatt.

Hva er det da som står på spill når en bibel skal oversettes på ny fra hebraisk og gresk? For det første er det ikke alltid gitt hvilken grunntekst man skal følge i de enkelte vers man oversetter. Beslutninger må derfor tas om dette. Dernest må den språklige forståelsen av teksten på originalspråket bestemmes, noe som involverer både lingvistiske, historiske og kulturelle aspekter. Til slutt skal man finne det språkleie og den forestillingsverden som både kommer

den opprinnelige teksten nær i språk og kultur, og samtidig evner å bli forstått i et moderne norsk språk anno 2011.

Men hvem sitt språk skal Gud, profetene og apostlene snakke når de skal snakke norsk? Det kan se ut som oversetterarbeidet denne gang har vært noe mer dristig i forhold til å være mer tro mot grunnteksten, men også i forhold til å beholde norske språkformer og språkformler som ikke nødvendigvis glir glatt ned når den moderne leser skal fordøye bibeltekstene.

Det viktigste som står på spill når alt kommer til alt, er likevel den bruken Bibelen får for enkeltmennesker og for gudstjenestefellesskapet i kirken. Hvordan kan denne boken skape forestillinger om hvem Gud er og hva det vil si å være mennesker, og bære våre liv gjennom alle de erfaringer vi gjør oss? Oppgaven nå er å gjøre Bibelen til en bruksbok.

Kanskje den beste forventningen da er å spørre seg hvordan denne gamle, fremmede boken i ny språkdrakt kan si meg noe avgjørende viktig om Gud? Dette er et spørsmål som vil fortsette å engasjere oss her på MHS, i studier og på gudstjenester og andakter, og enten man er student på bibeloversettelsesstudiet vårt eller underviser i Det nye testamente eller prekenlære. God lesning!

Innhold

Side 4 -5

– Det er ansvarsfullt å omsetja Bibelen!

v/ Magnar Kartveit

Side 6 - 7

Å gjøre Guds ord tilgjengelig for nye språkgrupper

v/ Gerd Marie Ådna

Side 8 - 9

Sang Moses?

v/ Tina Dykesteen Nilsen

Side 10 - 11

MHS Nytt

2 Leder v/ Bård Mæland

3 Innhold

4 - 5 – Det er ansvarsfullt å omsetja Bibelen!

6 - 7 Å gjøre Guds ord tilgjengelig for nye språkgrupper

8 Ord for dagen: Ordet som bærer

8 - 9 Sang Moses?

9 MHS Portrettet

10 - 11 MHS Nytt

12 Gaver til MHS

Meldingsblad for Misjonshøgskolen

Ansvarlig redaktør:
Kristin Fjelde Tjelle

Redaksjon:
Gerd Marie Ådna
Magnar Kartveit

Forsidefoto:
Anne Lise Norheim

Adresse:
Misjonsmarka 12
4024 Stavanger
www.mhs.no

Telefon 51 51 62 10
Telefaks 51 51 62 25
Bankgiro 8220 02 85073
Årgang: 37

Opplag:
2500, utkommer 6 ganger pr. år.

Trykk og design:
DataTrykk as

– Det er ansvarfullt å omsetja bibelen

Tekst: Magnar Kartveit • Foto: Jan Inge Haga / Anne Lise Norheim

– Det er eit stort ansvar å omsetja Bibelen, seier Marta Høyland Lavik. Ho er medlem av Omsetjingsutvalet for Det norske Bibelselskap, og i dei siste åra har ho deltatt i arbeidet med revisjon av Det gamle testamentet. Den reviderte omsetjinga av Bibelen er offentleggjort 19. oktober. Også Gunnar Magnus Eidsvåg og Magnar Kartveit ved MHS har deltatt i dette arbeidet.

– Bibelen har spela ein viktig rolle i norsk kultur, også utanom kyrkje og kristenliv, fortel Marta. Ei sak er å omsetja, men når det arbeidet er ferdig og offentleggjort, veit ein ikkje korleis teksten vert teken imot. Mange bibellesarar har eit nært forhold til enkelte bibelvers, og kan reagere negativt når ordlyden er endra frå ei bibelutgåve til ei anna. Det er difor spennande å delta i dette arbeidet, men også eit stort ansvar.

I tillegg til det store ansvaret ligg det også noko

Marta Høyland Lavik er medlem av Omsetjingsutvalet for Det norske Bibelselskap.

frigjerande i dette at kristendomen ser på Bibelen som ei boksamling som kan bli omsett til nye generasjonar på eit språk den enkelte skjønar. Å kunna hebraisk og gresk er ikkje eit vilkår for å få del i den store forteljinga.

– Korleis har arbeidet med den nye omsetjinga skjedd?

– Me har hatt grupper på tre personar som har laga forslag til norsk tekst. Her har det vore hebraisk-kyndige saman med norske forfattarar. Dei forskjellige gruppene har arbeidd med kvar sin del av Det gamle testamentet. Omsetjingsutvalet har fått inn alle desse forslaga. Me har vurdert dei og godtatt somme og forkasta andre.

– Blir det ein stor forskjell frå 1978-omsetjinga?

– Det blir inga stor forandring, men mange små endringar. Oppgåva denne gongen var å finna ord og uttrykk som ligg nær grunnspråket. Bilet-språket i hebraisk har me prøvt å gjenskapa på norsk, og me prøver å vera mindre fortolkande enn andre omsetjingar. Til dømes står det i den nye Bibelen «Faraos hand», i staden for det meir forklarande «Faraos makt».

– Men Bibelen i 2011 er jo ei omsetjing, inga fortolking?

– Kvar omsetjing er i grunnen ei tolking. Slike ord som «mann», «kvinne», «barn» og liknande, kan ein omsetja utan frykt for misforståingar. Vanskelegare er det med «kjøt». Av og til betyr det «menneskeleg natur», av og til «syndig natur», av og til «kropp» eller andre ting. Skal du då tolka og bruka eit forståeleg norsk uttrykk, eller skal du bruka «kjøt» overalt? På same måten er det med «sjel», som kan bety «det indre», «vesen», «slave», «eg», «hals» og så vidare. «Ånd» kan også bety «vind» og «pust». I mange tilfelle må ein velja ei forsiktig tolking. Me har halde oss nær grunnspråket og har vurdert ut frå samanhengen ordet står i kva ord som eignar seg best på norsk i det enkelte tilfellet.

– Tenk også på det heilage teltet som israelittane sette opp under ørkenvandringa, seier Marta Høyland Lavik. Her er det uråd å omsetja nøyaktig, fordi me ikkje har noko slikt i Norge, og aldri har hatt det. Difor har me ikkje norske ord for eit slikt telt. 1978-omsetjinga brukte «møteteltet» og «vitnemålsteltet», og det er eit forsøk på å omsetja nøyaktig, men orda gir likevel ikkje rette inntrykket på norsk. Kva gjer ein så? Skal ein laga eit lengre uttrykk, eller skal ein bruka det latinske «tabernakel»? Ein kjem ikkje unna tolking. Slik er det med mange ord.

Marta Høyland Lavik har studert teologi ved Misjonshøgskolen og vore forskingsstipendiat her i Det gamle testamentet. Ho disputerte ved Universitetet i Oslo i 2004 på ei avhandling om Jesaja kapittel 18, ei avhandling som seinare er utgitt ved det prestisjefylte forlaget Brill i Nederland. For tida arbeider ho med eit prosjekt om korleis bibeltekstar vert brukt og forstått av pasientar med alvorlege kreftdiagnoser. Dette arbeidet har knytt henne til Universitets-

sjukehuset i Stavanger.

– *Korleis har din bakgrunn vore nyttig i arbeidet med den reviderte omsetjinga?*

– Både studiet og doktorgradsarbeidet har vore svært viktige. Dessutan har det noverande arbeidet mitt betydd mykje, fordi det viser meg at Bibelen blir sett på som ei levande bok som inneheld ord frå Gud til menneske i dag – ord til å leva på og ord til å døy på. På det konkrete plan har forskinga mi bidratt til at omsetjinga av Jesaja 18 no nemner «Kusj», medan ein tidlegare hadde «Nubia». Der det står «Kusj» og «kusjitt» på hebraisk stod det i 1978-utgåva Nubia og neger. Mitt forslag til denne nye bibelutgåva er å bruka originalorda og forklara i fotnotar kvar dette var, i staden for å finna aktuelle statar som ligg på same plass som dei gamle rika.

– Eit vanskeleg uttrykk er «Herren Sebaot». Kva betyr det? Mitt forslag er «Herren over hæskarane», og det blir brukt i denne nye Bibelen.

Å gjøre Guds ord tilgjengelig for nye språkgrupper

Tekst og foto: Gerd Marie Ådna

På Bibeloversettelselinja ved Misjonshøgskolen er det for tida sju studenter, fire på bachelor og tre på master. De siste tre studerer på master i teologi eller i globale studier. Anne Lise Matre har i fem år ledet denne linja.

– Du har selv bakgrunn som misjonær og bibeloversetter i Mali. Hva er det som driver deg?

– Jeg ønsket å gjøre Guds ord tilgjengelig for ei ny språkgruppe. Det var så spennende og interessant når andre misjonærer hadde behov for å si noe i forkynnelse og sjelesorg som ikke var oversatt til fulani ennå. Da kunne vi samarbeide om å finne gode og dekkende uttrykk. Særlig sterkt opplevde jeg det da vi skulle oversette første korinterbrev, som jo handler mye om menighetsbygging. Hele oversettelsesarbeidet ble så enormt konkret!

– Var det særlige utfordringer du vil nevne for Misjonsmarkas lesere?

– Da vi skulle oversette ordet "sennepsfrø" som brukes når Jesus snakker om Guds Rike, valgte vi å bruke ordet for en frøsort som finnes i fulaniernes nærområde, nemlig goyav-frøet, som også er veldig lite. Sennepsfrøet er helt ukjent for dem – og jo egentlig for oss i Norge – men goyav spiser de ofte. Da kan de tenke på at spirekraften i dette frøet er som den kraften som ligger i Gudsriket.

Du vet, Sakkeus klatret ikke opp i ei gran, men i et morbærtre. Dette er et historisk faktum, og vi skal ikke forandre på det. Men når Jesus bruker lignelser og metaforer for å forklare noe, da følte vi oss fri til å bytte dem ut med lignelser og

metaforer fra fulanienes eget miljø.

– Nå er vi midt inne i oversettelsesarbeidet. Hvorfor trenger vi bibeloversettere i dag når vi har så mange oversettelser både til norsk og til andre språk?

– For det første: Det er fremdeles mange millioner mennesker som ikke har Bibelen på sitt språk. De trenger bibeloversettere.

For det andre: Vi har faktisk basert livene våre og troen vår på en oversettelse. Da må det være noen mennesker i enhver språkkultur som må kunne grunnspråkene gresk og hebraisk. De må være bindeleddene mellom språkene. Noen ganger skulle jeg ønske at vi kun hadde én oversettelse til norsk, for da ville enheten mellom de kristne være sterkere. Samtidig er det kolossalt spennende å ha mange oversettelser. De får oss til å tenke og grunne på Guds ord.

– Kan du gi oss noen eksempler på oversettelsens utfordringer og gleder?

– I Fader Vår oversetter vi "frels oss fra det vonde". Men på gresk er det tvetydig; ordet kan like gjerne bety "fri oss fra den vonde". Når jeg sjekker med åtte forskjellige engelske oversettelser, ser jeg at halvparten oversetter "den onde" og de andre med "det vonde". Det er umulig å bevare tvetydigheten på norsk og engelsk. Det forteller oss at ingen oversettelse er perfekt!

Jeg hadde en merkelig erfaring da vi oversatte 2. og 3. Johannesbrev til fulani. Det var akkurat som om de to brevene passet som hånd i hanske for fulanienes tenke- og skrivemåte. En kristen fulanikvinne sa etter at oversettelsen var et faktum, at "det var akkurat som om forfatteren kjenner meg"! Når man opplever slikt, er det

mye som faller på plass, særlig på bakgrunn av at andre bibeltekster krever veldig mye prøving og feiling.

– *Hva er du særlig spent på i den nye norske bibeloversettelsen?*

– Jeg gleder meg skikkelig til Salmenes bok. I den norske 1978-oversettelsen var det viktig å få fram meningen med bibelteksten. I den nye oversettelsen er det like viktig å få fram språkets poesi!

Hvis oversettelsen er for overtydelig, gir det lite for leseren å grunne på. Ja, man kan faktisk ødelegge diktverket. Hvis man for eksempel oversetter "Ordet" i Johannes 1,1 direkte med 'Kristus', tar man bort noe av undringen over dette vakre verkets poesi og innhold.

– *Når du nå underviser bibeloversetting, hva tenker du særlig på?*

– Jeg håper at studentene vil tilegne seg gode faglige kvalifikasjoner i teologi og lingvistikk. De bør også kunne noe om antropologi eller sosiologi, slik at de ser at mottakeren av oversettelsen står i en kontekst. En bibeloversetter må videre være diplomatisk og bygge bro mellom de ulike medarbeiderne i et prosjekt. Mangel på tillit til medarbeiderne kan føre til at en oversettelse aldri blir fullført.

Når jeg ser studentene foran meg her på MHS, tenker jeg at de vil ha ulike livsveier. Noen av dem vil oversette Bibelen i en kontekst som kanskje ligner på min da jeg bodde i Mali. Andre vil gjøre det helt annerledes. Andre igjen vil ikke arbeide med bibeloversettelse, men de vil alltid ha en annen tilnærming til Bibelen og til forkynnelsen etter å ha jobbet så grundig med bibeloversettelsens utfordringer.

Anne Lise Matre leder Bibeloversettelseslinja ved MHS.

Ordet som bærer

Av: Anne Beth Gilja Johansen, praksisleder ved MHS

Ord er kraftfulle og mangfoldige. De kan skape håp og glede, og de kan skape fortvilelse og sorg. De kan bygge opp, og de kan bryte ned, åpne dører og lage stengsler. Gode ord kan være til oppmuntring i vanskelige tider, mens vonde ord kan ødelegge og lage skår midt i gleden.

I denne utgaven av Misjonsmarka er det fokus på Bibelen og Guds ord, og det er ingen overdrivelse å si at også dette Ordet er kraftfullt og mangfoldig. Guds ord skaper håp og glede, men det kan også vekke uro og forargelse. Det skaper tro, men til tider kan det også vekke tvil. Vi kan bruke hele livet vårt på å prøve å forstå dette Ordet, men likevel vil vi fortsatt sitte igjen med spørsmål. Til tross for det vi ikke forstår, og for at vi til tider kan kjenne på både forargelse og tvil i møte med Guds ord, er Guds ord for meg først og fremst det Ordet som bærer. Ordet som holder livene våre oppe i glede og sorg, i fest og hverdag. For i dette Ordet finner vi kilden til livet og evigheten, her finner vi Han som gir oss livet når alt annet går tapt. I 1. Pet. 1, 24- 25 leser vi: *For hvert menneske er som gress og all dets prakt som blomsten i gresset. Gresset visner, og blomsten faller av, men Herrens ord varer til evig tid.*

I dette Ordet finner vi livets kilde. Kanskje skulle vi unne oss selv å søke det enda oftere?

Sang Moses?

Tekst:

Hvordan de fem mosebøkene ble til, har lenge vært gjenstand for debatt blant bibelvitere. Noen har hevdet at ulike små tekstfragmenter er blitt satt sammen til et stort verk; andre tror bøkene begynte som en enkel historie som siden har vokst seg stadig større.

Dokumentshypotesen går ut på at fire eller flere dokumenter fra ulike tidsperioder har blitt redigert sammen til en sammenhengende fortelling. Denne teorien var lenge dominerende, men blir i dag møtt med mye motstand. Et mindretall av bibelviterne tror at mosebøkene er skrevet av en enkelt forfatter. Mosebøkens opprinnelse er altså svært omstridt.

Første gang jeg lærte om dette, var da jeg tok grunnfag i kristendom på MHS i 1997/1998. Jeg studerte deretter filosofi og teologi i Dublin i fire år. Så fulgte tre års spesialisering i bibelvitenskap, både NT og de hebraiske skrifter (GT), i Jerusalem og i Italia. Etter endt eksamen i 2004 jobbet jeg for ulike utdanningsinstitusjoner i inn- og utland, før

MHS-Portrettet

Tina Dykesteen Nilsen • Foto: Privat

Tekst: Kristin F. Tjelle • Foto: Rune Skagestad

jeg denne høsten kom tilbake til MHS som stipendiat i de hebraiske skrifter (GT), med Knut Holter som veileder.

Mitt prosjekt utgjør en del av debatten om mosebøkens tilblivelse, med fokus på kapittel 32 i 5. Mosebok. Denne teksten blir kalt "Moses' sang", fordi det fortelles at Moses sang denne rett før sin død. Teksten er viktig, fordi den står som en avslutning til mosebøkene. Bibelvitere er enige om at denne sangen er blitt redigert inn i fortellingen om Moses. Men det finnes ingen enighet om hvem som skrev sangen, når de gjorde det, eller hvorfor. Noen tror sangen er over 3000 år gammel, andre tror den "bare" er 2500 år gammel. Språket, innholdet, historiske hint osv. kan brukes som argumenter både for en tidlig og for en sen datering. Mitt arbeid fokuserer på en sammenlikning med Jesaja-boken. Jeg håper at avhandlingen vil bidra til større kunnskap både om Moses' sang, om Jesaja-boken i forhold til andre tekster, om hvordan tekster generelt påvirker hverandre, og om ulike politiske strategier og sosiale forhold i den historiske perioden som ga opphav til Moses' sang.

Tina Dykesteen Nilsen er PhD-stipendiat i Det gamle testamente. Her ved Qumran, Israel.

Judith Berger (24) studerer vanligvis teologi og historie ved Ernst Moritz-Arndt Universitetet i Greifswald. Høsten 2011

er hun utvekslingsstudent ved MHS.

Hvilke fag tar du på MHS?

– Jeg tar til sammen 30 studiepoeng ved MHS denne høsten, ett emne innen Systematisk teologi og to emner innen Det nye testamente. Emnene er på både bachelor- og masternivå.

Hvorfor valgte du MHS?

– Jeg har i flere år ønsket meg denne erfaringen som utvekslingsstudent men ville likevel vente til slutten av studiet. For å forberede meg til oppholdet i Norge, har jeg også studert norsk. Da jeg begynte å lete etter aktuelle læresteder, opplevde jeg at MHS var en institusjon det var lett å komme i kontakt med. Allerede før jeg kom hit følte jeg meg velkommen!

MHS ønsker å være et globalt knutepunkt, hva tenker du om det?

– Jeg har aldri tidligere opplevd et studiested med et så internasjonalt miljø, og for meg er denne siden ved skolen veldig interessant. Jeg føler at jeg både i møtet med medstudenter, men også via lærernes undervisning, får et helt annet perspektiv på mange faglige tema enn det jeg fikk i Tyskland.

FNs Sikkerhetsråd på MHS

Årsstudiet i Samfunnsfag og IKGS (interkulturell kommunikasjon og globalt samarbeid) hadde 29. september et rollespill hvor 45 elever "spilte" FNs Sikkerhetsråd. Rollespillet ble gjennomført under veiledning av Øyvind Gjerde, leder i FN-sambandet i Rogaland og timelærer på MHS. Tema var konfliktsituasjonen i Afghanistan, og målet med forhandlingene i Sikkerhetsrådet var å komme fram til enighet om en resolusjon som kunne bringe konflikten nærmere en løsning. 16 land var representert av MHS-studenter kledd i pene kjoler og svarte dresser, som nå har fått øvelse i å delta i det internasjonale samfunn.

Doktordisputas om bibeloversettelse

Gunnar Magnus Eidsvåg disputerte 5. oktober med en avhandling om hvordan Sakarjaboken i Det gamle testamente ble oversatt til gresk. Eidsvåg har i sin forskning studert hvordan den greske oversettelsen av Sakarjaboken røper oversetterens oversettelsesteknikker, miljø og preferanser.

Førsteopponent ved disputasen var professor Emanuel Tov, Hebrew University i Jerusalem, Israel, og andreopponent var professor Raija Sollamo, Department of Biblical Studies, University of Helsinki. Det tredje medlem og koordinator for komiteen, var professor Jostein Ådna ved MHS.

Eidsvågs avhandling *The Septuagint of Zechariah. A Study of LXX-Zechariah as Translation and Interpretation* kan kjøpes i MHS ekspedisjonen for kr. 300.

Avslutning av fadderukene 2011

Teologi/KRLE/Kristens ungdomsarbeid gikk av med seieren i "Kampen om Misjonsmarka"

26. august ble tre hektiske og begivenhetsrike fadderuker ved MHS avsluttet. I takketalen til studentrådsleder Margrethe Berg ble faddersjefene Lars Kristian Heggebø og Håkon Kinsarvik med sitt team av faddere, rost for å ha vært visjonære, gledesspredende og inkluderende, men også for å ha gjennomført godt organiserte arrangement innenfor nøkterne budsjetttrammer. Gjennom fadder-

ukene foregikk det en vennskapelig tevling mellom de ulike studieprogrammene om å oppnå høyest mulig poengsum i den såkalte "Kampen om Misjonsmarka". Til slutt var det laget for Teologi/KRLE/Kristent Ungdomsarbeid som gikk av med seieren, og dette ble behørig feiret blant annet med marsipankake.

Vårt kall:

Seminar i anledning 50 år med kvinners prestedtjeneste

Misjonshøgskolen og prester utdannet ved MHS arrangerer 31. oktober, kl. 10-15, et seminar som fokuserer på historien, fremtiden og kvinners tjeneste som prester i kirken i dag. Seminaret er åpent for alle, men henvender seg særlig til kvinner i prestedtjeneste og teologistudenter. Les mer om programmet på mhs.no.

Påmelding til seminaret skjer til eksped@mhs.no innen 25. oktober.

Ny dato!

Hilde Frafjord Johnson til årets menneskerettighetsforelesning 31. oktober kl. 15.30-17.00

Bjørn Bue-forelesningen om menneskerettigheter arrangeres i år 31. oktober, og ikke 24. oktober som tidligere annonsert. Forelesningen er åpen for alle interesserte. Les mer om arrangementet på mhs.no

Gaver til MHS

Av: Kristin Fjelde Tjelle

Ekstraordinær innsats

Oktober er en svært begivenhetsrik måned ved MHS. Seminarer, konferanser og doktordisputaser kommer på løpende bånd. Det er flott å kunne være arrangør for interessante og viktige samlinger, og ikke minst er det meningsfylt å åpne dørene for et bredere publikum. MHS har en viktig samfunnsoppgave i forhold til formidling, og skolens personale er gjestfrie og deler villig av kunnskap og kompetanse. Dette nummeret av Misjonsmarka har også vist at MHS har en svært viktig rolle å spille innenfor bibelforskning, bibeloversettelse og bibelkunnskap.

Din gave til MHS oppleves av oss som et viktig håndtrykk og en oppmuntring til å fortsatt stå på i forhold til vårt formidlingsansvar. Det kreves ekstraordinær innsats av vårt personale når ekstraordinære arrangement igangsettes, men vi tror likevel at dette skal være en prioritert del av vår virksomhet.

Inntekstrapportene etter tredje kvartal viser at vi fortsatt er rundt 250 000 kroner på etterskudd i forhold til gavebudsjettet for 2011. Blir du med på et ekstraordinært løft i årets siste måneder?

Kvittering Innbetalt til konto 8220 02 85065

MISJONSHØGSKOLEN
Postboks 226 Sentrum
4001 Stavanger

Beløp

Betalerens kontonummer

Blankettnummer

Betalingsinformasjon

MISJONSMARKA 5/2011

GIRO

Betalings-
frist

Underskrift ved girering

Betalt av

Betalt til

MISJONSHØGSKOLEN
Postboks 226 Sentrum
4001 Stavanger

Belast
konto

Kvittering
tilbake

Kundeidentifikasjon (KID)

Kroner

Øre

Til konto

Blankettnummer

< > 8220 02 85065

|||||